

[Bertel Dahlgaard.]

lige Perfektibilitet, som den nuværende Minister er i Besiddelse af, vil han sikkert kunne indhente, hvad han her efter min Mening i nogen Grad har savnet.

Den økonomiske Situation her i Landet, som Finanspolitikken altsaa maa indrettes efter, kendetegnes jo af, at der stadig er et Svælg mellem Pengemængden eller, om man vil, Købeevnen paa den ene Side og Vare-mængden paa den anden, og det er nu en Gang en Grundsætning, enhver Regering tvinges til at indordne sig under, at frie økonomiske Forhold og et frit Erhvervsliv, Afskaffelse af Restriktioner forudsætter en Varerigelighed, der svarer til Befolkningens Købekraft. Det var den Fejl, Regeringens Parti begik forud for sidste Valg, at det søgte at faa Befolkningen til at tro, at dette med Afskaffelsen af Restriktionerne blot var et Spørgsmaal om Viljen til at afskaffe dem, og at man undlod at oplyse og forklare, at Afskaffelsen af de økonomiske Restriktioner er noget, der maa foregaa i Takt med hele den økonomiske Udvikling ude i Verden og i Takt med Udviklingen af Danmarks eget Produktionsliv og deraf følgende Samhandel med Udlandet. Det er denne Nødvendighedens Lov, Regeringen nu er inde under, men Regeringen har ikke i Tide kunnet bøje sig for denne Lov, fordi Regeringen var bundet af sine Løfter fra Valgkampen om den snarlige Fritagelse for Restriktionerne. Allerede før Jul i Fjor var det aabenbart, at den frie Valutatildeling paa England kunde blive skæbnsvanger, men man turde af politiske Grunde ikke ændre Signaler, og Følgen blev, at der i nogle Maaneder indførtes for store Beløb af Varer af sekundær Betydning for vor Produktion, og disse Beløb er det, vi nu savner til Betaling af Varer, der er livsvigtige for Landets Erhvervsliv, og derfor nødes man nu til den panikagtige Begrænsning af vor Import, simpelt hen fordi der nu er Fare paa Færde. Den større Frihed for Importen, som Regeringen vilde fryde Befolkningen med, har ført til lige det stik modsatte Resultat: at man nu maa gaa den modsatte Vej og genindføre overordentlig drastiske Indførselsbegrænsninger. Mit Parti, der maaske mere end nogen ønsker os bort fra Krigstidens Restriktioner, gav ikke disse rosenrøde Løfter forud for Valget, men vi indprentede, at Betingelsen for at naa frem til denne Frihed er, at man gaar gradvis frem, efterhaanden som Produktionen og Eksporten har skabt Forudsætningerne for den større Frihed.

Derfor er jeg nødt til i Dag at sige til

den højtærede Regering, at det vil ikke kunne benægtes, at der er sagligt Grundlag for stærkt at bebrejde Regeringen, at den har forpasset Tiden og derved skabt en overordentlig farlig Situation for Landet. Regeringen blev allerede for et halvt Aar siden varskoet af England med Hensyn til den stærke Trækning paa de engelske Kreditter. Det var før Indgaaelsen af den dansk-engelske Overenskomst, og det skal ikke nægtes, at Betænkelighederne ved denne Overenskomst med dette som Baggrund maatte anses for endnu større. Jeg beklager, at jeg maa anse det for nødvendigt at sige, at Forudsætningerne for denne dansk-engelske Overenskomsts Indhold allerede synes at være bristet. Forudsætningen for denne Overenskomsts Holdbarhed var, at man kunde regne med, at vore Eksportpriser modsvarede af tilsvarende Maadehold i Importpriserne paa engelske Varer. Jeg kan ikke erkende, at et saadant Maadehold er udvist. Der foreligger for mig saa mange Eksempler paa Importpriser, der i Forhold til de engelske Priser paa de paagældende Varer i Hjemlandet er urimelige, at jeg maa bede om Adgang for Folketinget til i Finansudvalget eller andetsteds at erholde en Oversigt over de Priser, hvortil visse Varer er hjemkøbt. Jeg tror, at en saadan Oversigt vil vise, at vi staar over for de alvorligste Problemer med Hensyn til, hvordan det kan hindres, at der disponeres over Landets Valuta paa helt uforvarlig Vis.

Men Skaden er nu sket, og for at bøde paa den proklamerede den højtærede Finansminister saa en stor Eksportoffensiv, og vi er ganske enige med ham i de Bestræbelser, han her udfolder; men hvis en saadan Eksportoffensiv skal lykkes, forudsætter den to Ting, nemlig mindre Forbrug herhjemme og større Produktion. Vi afventer nu den højtærede Regerings Forslag om, hvor den mener Forbruget kan begrænses, men jeg vil gerne allerede nu sige angaaende Mulighederne for en øget Produktion, at den forudsætter i høj Grad, at Landets Styre formaar at opildne alle de produktive Kræfter til en Kraftanstrengelse, til en Anspændelse af Vilje og Evne i alle Lag af Befolkningen. Formaar den nuværende Regering dette? Det er det store Spørgsmaal! Men hertil maa endnu føjes, at Regeringen ogsaa ved direkte Handlinger maa søge at fremme Produktionen. Under den herskende Mangel paa Arbejdskraft kan Produktionen jo ikke væsentligt øges ved Inddragning af Mennesker, der er uden Beskæftigelse. Det er da en Opgave for Statsmagten at overføre Arbejdskraft fra mindre produktive eller helt